

KO JE KO

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), diplomirao i magistrirao srpsku književnost na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio „Brankovu nagradu“. Dobitnik je i nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku. Živi u Beogradu.

Krešimir Bagić (1962, Gradište), pesnik, esejist i književni znanstvenik. Šef je Katedre za stilistiku na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Objavio: zbirke pesama *Svako je slovo kurva* (s B. Gregorićem, 1988), *Između dva snažna dima* (1989), *Krošnja* (1994), *Bršljan* (1996), *Jezik za svaku udaljenost* (2001), *Le palmier se balance* (Pariz, 2003) i *U polutami predgrađa* (2006); naučnoesejističke knjige: *Četiri dimenzije sumnje* (koautor, 1988), *Živi jezici* (1994), *Umijeće osporavanja* (1999) i *Treba li pisati kako dobru pisci pišu* (2004), te književnokritičku knjigu *Brisani prostor* (2002). Priredio je i uvodnim studijama popratio *Rječnik Trećeg programa* (1995), panoramu proze Quorumova naraštaja *Poštari lakog sna* (1996), zbornik *Važno je imati stila* (2002) i antologiju suvremene hrvatske kratke priče *Goli grad* (2003). Pesme i stručni tekstovi prevedeni su mu na dva-desetak jezika.

Dragana Belesljin (1975, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Kritičke i književno-istorijske tekstove objavljuje u periodici. Objavila je studiju *Sterijine parodije: iskušenje (post)modernog čitanja* (2009), kao i knjigu izabranih književnih kritika i eseja *Dan, kontekst, brzina vetra* (2010). Živi u Novom Sadu.

Dragana Bošković-Tomić (1980, Novi Sad), diplomirala je na Odseku za srpsku književnost i jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Objavila je zbirku priča *Faunomenologija* (2008), od kojih su neke prevedene na poljski i engleski. Objavljuje kritičke eseje, studije, kratke priče i crtice u periodici. Živi i radi u Novom Sadu.

Katarina Bugarčić (1981, Šabac), završila je osnovne i magistarske studije srpske književnosti i jezika na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavljuje kritičke tekstove u periodici.

Aleš Debeljak (1961, Ljubljana), pesnik, prevodilac i esejist. Završio je studije komparativne književnosti i filozofije, magistrirao i doktorirao sociologiju kulture u SAD, gde je više godina boravio kao predavač na Sirakuza univerzitetu (Njujork). Sada predaje na ljubljanskom Fakultetu za političke i društvene nauke. Objavio je sledeće knjige pesama: *Zamene, zamene* (*Zamenjave, zamenjave*, 1983), *Imena smrti* (1985), *Rečnik tišine* (*Slovar tišine*, 1987), *Minuti straha* (*Minuta straha*, 1990), *Grad i dete* (*Mesto in otrok*, 1996), *Nezavršene ode* (*Nedokončane hvalnice*, 2000), *Pod gladinom* (*Pod gladino*, 2004), *Krijumčari* (*Tihotapci*, 2009). Iz oblasti esejistike objavio je: *Melaholične figure* (1988), *Postmoderna svinga* (1989), *Tamno nebo Amerike* (1991), *Sumrak idola* (1994), *Forme religiozne imaginacije* (1995), *Individualizam i literarne metafore naroda* (1998), *Atlanski most: eseji o američkoj književnosti* (1998), *Na ruševinama modernosti* (1999), *Lanjski sneg: eseji o kulturi i tranziciji* (2002), *Evropa bez Evropljana* (2004) i druge. Takođe je priredio brojne knjige na slovenačkom i engleskom jeziku. Njegova dela su prevedena na više svetskih jezika. Dobitnik je brojnih nagrada kako na prostorima bivše Jugoslavije, tako i u Sloveniji i inostranstvu. Živi i radi na relaciji Ljubljana – SAD.

Dragana Bošković-Tomić (1980, Novi Sad) je diplomirala na Filozofskom fakultetu na Odseku za srpsku književnost i jezik. Objavila zbirku priča *Faunomenologija* (2008), od kojih su neke prevedene na poljski i engleski. Objavljuje kritičke eseje, studije, kratke priče i crtice u periodici. Živi i radi u Novom Sadu.

Džesper Džul (Jesper Juul, 1970, Arhus, Danska), poznati teoretičar video igara, predaje Komparativne medijske studije na stokholmskom univerzitetu,

kao i Teoriju video igara u tamošnjem Centru za istraživanje kompjuterskih igara. Njegovu knjigu Polu-stvarno, Video igre između realnog i fiktivnog sveta (Half-Real: Video Games between Real Rules and Fictional Worlds, 2005) dizajner Ernest Adams preporučuje kao jednu od glavnih studija koju bi trebalo da pročita svako iz industrije video-igara. Objavio je još i knjigu A Casual Revolution: Reinventing Video Games and Their Players (2009). Radi i kao programer video igara u Indie Game Jam-u.

Borivoj Gerzić (1959, Beograd), pisac i prevodilac. Objavio tri zbirke pripovetki. Prevodio je Džojasa, Beketa, Pintera, Mameta, Sema Šeparda, Olbija, Artura Kopita, Lorensa Dabela... Autor je *Rečnika anglo-američkog slenga*, *Englesko-srpskog rečnika fraza i idioma* i koautor *Rečnika savremenog beogradskog žargona*.

Vladimir Gvozdin (1972, Novi Sad), magistrirao je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na Odseku za komparativnu književnost. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003) i *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatici teksta* (2005). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Dejan Ilić (1961, Travnik), pesnik i prevodilac. Završio italijanski jezik i književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je sledeće knjige poezije: *Figure* (1995), *U boji bez tona* (1998), *Lisabon* (2001), *Duvanski put* (2003) i *Kvart* (2005). Preveo je pesničke knjige S. Kvazimoda, L. Sinizgalija, V. Magrelija, B. Katafija, Č. Pavezea, U. Fjorija, F. Pusterle, Đ. Orelića, kao i antologiju savremene italijanske poezije *Telo i pogled. Novi italijanski pesnici*. Preveo je i pet knjiga Žana Bodrijara. Živi i radi u Beogradu.

Lidija Kapičić (1971, Novi Sad), diplomirala je na Katedri za orijentalistiku Filološkog fakulteta u Beogradu na Odseku za japanski jezik i književnost. Od 1999. godine se aktivno bavi prevodjenjem sa engleskog i na engleski jezik, usmeno i pismeno. Objavljen prevod knjige *Krivica nacija: restitucija i ispravljanje istorijskih nepravdi* Elazara Barkana (2007). Živi u Novom Sadu.

Džon Kejdž (*John Cage*, 1912, Los Anđeles – 1992, Njujork), američki neoavangardni umetnik. Bio je učenik austrijskog kompozitora Arnolda Šenberga. Jedan je od prvih kompozitora koji su razvili

konceptiju muzike zasnovanu na korišćenju slučaja, nasumičnosti i drugih neintencionalnih metoda, ravnopravno koristeći najrazličitije vrste zvukova. Česta posledica njegovog promišljanja su dela koja brišu granice između kompozicije i hepeninga. Na njegovo stvaralaštvo znatno su uticale ideje dadaizma, kao i indijske filozofije i Zen budizma. Šezdesetih godina Kejdž se posvećuje pisanju poezije, koristeći slične eksperimentalne metode koje je praktikovao prilikom komponovanja muzike. U njih spada i *mezostih*, vrsta akrostiha koju je Kejdž patentirao kao dodatak svojim muzičkim komadima. Za njegovo pisano stvaralaštvo karakteristično je pristupanje tekstovima prethodnika kao materijalu koji se podvrgava procesima nasumične selekcije i prerade. Najpoznatiji umetnici čija je dela Kejdž koristio na ovaj način su Džejs Džoj i Ezra Paund. Otkrivanjem unutrašnjih veza unutar teksta, neopтереćenih logikom i referentnošću, Kejdž pokušava da *demilitarizuje jezik*, dovodeći u pitanje njegovu standardnu percepciju i upotrebu. Njegova koncepcija problematizovanja autorstva i korišćenja gotovih umetničkih materijala u stvaranju je znatno uticala na ideje postmodernizma u umetnosti.

Rune Klevjer je profesor saradnik na Departmanu za informatičke nauke i medijske studije Univerziteta Bergen, gde predaje medijske studije, kompjuterske igre i medijsku edukaciju. Glavno interesovanje mu je teorija kompjuterskih igara, sa naglaskom na pitanja reprezentacije i narativa. Pored ostalog objavio nekoliko značajnih tekstova, kao što su: *Šta je avatar?* (doktorska teza; *What is the Avatar? Fiction and Embodiment in Avatar-Based Singleplayer Computer Games*, 2007), *Model i slika: ka teoriji opisa kompjuterskih igara* (*Model and Image. Towards a Theory of Computer Game Depiction*, 2009).

Beatris Saša Kobou (*Beatrice Sasha Kobbow*), predaje na kalifornijskom Univerzitetu Barkli na Odseku za filozofiju.

Aleksandra Korda Petrović (1965, Beograd), doцент je na Filološkom fakultetu u Beogradu, predaje češku književnost na Grupi za češki jezik i književnost. Objavljuje radove u naučnim slavističkim publikacijama i prevodi sa češkog. Autor je knjige *Od robota do insekata – Recepcija dramskog dela Karela Čapeka u srpskoj kulturi* (2006). Prevela je roman Jaroslava Rudiša *Nebo pod Berlinom* (2005).

Milan Kundera (1929, Brno, Češka), češko-francuski prozaik, dramski pisac i esejista. Jedan je od najprevođenijih čeških disidentskih pisaca. Njegova dela *Smešne ljubavi*, *Šala*, *Oproštajni valcer*, *Nepodnošljiva lakoća postojanja* i dr. imala su u našoj sredini status kulturnih knjiga. Kada je 70-ih godina emigrirao u Pariz, počeo je da piše na francuskom. Kao esejista, bavi se pre svega istorijom i teorijom romana.

Boris Lazić (1967, Pariz), objavio je putopise *Beleške o Arkadiji* (2000) i *Turski divan* (2005), roman *Gubilište* (pod pseudonimom Dimitrije Požarev, 2007), kao i sledeće pesničke zbirke: *Posrnuće* (1994), *Okeanija* (1997), *Strašna muzika o beskraju* (sa Goranom Stojanovićem, 1999), *Psalmi inovernog* (2002) i *Pesme lutanja i sete* (2008). Radi kao viši lektor za srpski jezik na Univerzitetu Pariz IV Sorbona. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Živi u Parizu.

Radmila Lazić (1949, Kruševac), pesnikinja, antologičarka, urednica. Objavila je sledeće samostalne zbirke poezije: *To je to* (1974), *Pravo stanje stvari* (1978), *Podela uloga* (1981), *Noćni razgovori* (1986), *Istorija melanholije* (1993), *Priče i druge pesme* (1998), *Iz anamneze* (2000), *Doroti Parker Bluz* (2003), *Žimogrozica* (2005), *In vivo* (2007), kao i tri knjige izabranih pesama. Izbori iz poezije izašli su joj u Makedoniji, Americi, Engleskoj i Norveškoj. Objavila je knjigu eseja o poeziji *Mesto žudnje* (2005). Koautorka je knjige antiratne prepiske *Vjetar ide na jug i obrće se na sever* (1994). Autorka je antologije ženske poezije *Mačke idu u raj* (2000) i antologije srpske urbane poezije *Zvezde su lepe, ali nemam kad da ih gledam* (2009). Pokrenula je i uređivala časopis „ProFemina“. Dobitnica je više značajnih pesničkih nagrada. Živi u Beogradu.

Arijana Luburić-Cvijanović (1977, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistentkinja na nekoliko predmeta iz engleske i američke književnosti. Objavila je studiju o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija pod nazivom *Ruždi i more priča* (2007). Živi u Novom Sadu.

Ivana Maksić (1984, Kragujevac), diplomirala je na Odseku za anglistiku (književni smer) na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se prevodilaštvom, esejistikom i naučnim radom iz oblasti engleske književnosti, kulture i jezika, kao i književnom

kritikom. Prevode modernih američkih pesnika i pesnikinja objavljuje u književnoj periodici.

Tomislav Marinković (1949, Lipolist kod Šapca), objavio je sledeće knjige pesama: *Dvojniki* (1983), *Izvesno vreme* (1986), *Stihovi* (1991), *Sumnja u ogledalo* (1996) i *Škola trajanja* (2003). Dobitnik je nagrade „Branko Miljković“ i nagrade Sajma knjiga u Šapcu. Pesme su mu prevedene na ruski i japanski jezik. Živi u Lipolistu.

Milica Mičić (1970), diplomirala je i magistrirala na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu, na slikarskom odseku. Član je ULUS. Zaposlena je kao likovni urednik u Izdavačkoj kući FEDON u Beogradu. Izlagala je na više samostalnih i grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Dvostruka je dobitnica nagrade „Petar i Vera Lubarda“ (1993. za crtež, 1994. za seriju crteža).

Branislav Miltojević (1956, Niš), kinoamater, ljubitelj filma i stripa. Do sada je, pored ostalih, objavio publikacije: *Glumci za sva vremena* (zajedno sa S. Krstićem, 1991), *Rani radovi Želimira Žilnika* (1992), *Tragovi u plavoj ilovači* (zbornik o američkom anderground stripu, 1994), *Krupni plan* (1999), *Prokletnici rata ili o fikcijskom eskapizmu holivudskog ratnog filma* (2003), *Antologija niškog stripa* (2004), *U paukovoj mreži* (2006), *Katil* (grafički roman, zajedno sa Ivicom Stevanovićem, 2007), *Celuloidni zalogaži B. Jovanovića* (2008). U „Gradini“ je uređivao *Trip*, separat posvećen srpskom alternativnom stripu. Autor je i nekoliko nagrađenih dokumentarnih radio-emisija, zatim drame za decu *Hogar Strašni*, scenarija za slovenački film *Poslednji Žilnik*. Živi u Nišu.

Silvija Monros Stojaković (1949, Buenos Ajres, Argentina), osnovnu školu, gimnaziju i filološke studije završila je u Beogradu. Svoj književni rad započela je 1976. godine kao prevodilac, a do danas se ogledala u monografskoj i kritičkoj esejistici, poeziji i u romanesknoj, putopisnoj i epistolarnoj prozi. Objavila je *Poslednje Kortasarove školice* (prepiska sa Kortasarom, 1991), *Ogledalo ljubavi* (prepiska Olje Ivanjicki i Leonida Šejke, 1994), *Grad nad gradovima* (elektronski odgovor Milosrdnom anđelu, 2000), *Ortentina Klepsidra* (ogledi o filozofiji Hosea Ortege i Gasete, 2001), *Nastaviće se...* (roman, 2002), *Mi, Salvador Dali* (monografija, 2004), *Moja Argentina* (putopis, 2005), *Sve u svemu – zbirka ćutnji* (poezija, 2006).

Zahvaljujući istovetnom poznavanju srpskog i španjskog jezika, prevela je u oba pravca preko sto bibliografskih jedinica, a nije zanemarljiv ni njen pionirski doprinos prevodjenju katalonske književnosti (Kortasar, Marijas, R. Montero, Andrić, Simović, Kovačević i dr). Živi u Beogradu.

Jovan Nikolić (1955, Beograd), piše liriku, prozu i pozorišne komade, tekstove za filmsku muziku i libreta. Objavio je sledeće zbirke pesama: *Got niotkuda* (1982), *Đurđevdan* (1987), *Neću da se rodim* (1991), *Oči pokojnog jagnjeta* (1993), *Telo i okolina* (1994), i *Male noćne pesme* (1998). Na nemačkom su mu objavljene sledeće knjige: *Zimmer mit Rad / Soba sa točkom* (pesme i proza, 2004) i *Weisser Rabe, schwarzes Lamm / Crna vrana, belo jagnje* (proza, 2006). U pripremi je njegova treća knjiga na nemačkom koja će izaći 2010 pod naslovom *Melancholie der Anatomie / Melanholija anatomije*. Od 1999. živi u Kelnu, gde radi za jedno udruženje koje se bavi integracijom romske dece u nemačko društvo. U Srbiji je nagrađivan za svoj književni rad, a u nemačkom govornom području mu je dodeljeno nekoliko književnih stipendija.

Vladimir Nocić, diplomirao je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Nišu i radi kao profesor filozofije i logike u gimnaziji „Svetozar Marković“ u Nišu. Glavne sfere interesovanja i istraživanja: filozofija jezika i filma, te teorija književnosti. Saradnik i prevodilac časopisa „Gradina“ i „Unus Mundus“.

Ana Počuća (1971, Beograd), diplomirala je i magistrirala na Odseku za grafiku Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu, gde radi kao docent na predmetu Grafika. Imala je više samostalnih i grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu.

Žarko Radaković (1947, Novi Sad), školovao se u Zemunu, Beogradu (studije svetske književnosti) i Tibingenu (studije germanistike, istorije umetnosti i filozofije). Autor je romana *Tübingen* (1990), *Ponavljanja* (zajedno sa Skotom Abotom, 1994), *Knifer* (1994), *Emigracija* (1997), *Pogled* (2002), *Vampiri* (2008) i zbirke priča *Strah od emigracije* (2010). Preveo je preko dvadeset knjiga Petera Handkea. Autor je niza zbornika i antologija. Od 1978. živi u Nemačkoj. Krajem osamdesetih godina radi kao urednik nemačkog časopisa za književnost i umetnost „Das Nachtcafé“, a od 1990. urednik je na radiju *Deutsche Welle*. Od 1990. godine živi u Kelnu.

Ričard Rajt (*Richard Nathaniel Whright*, 1908, Načes, SAD – 1960, Pariz, Francuska), rođen na plan-taži, u ruralnoj državi Misisipi, unuk robova. Odrastao u sredini verujućih Metodista i belopute bake, Adventistkinje Sedmog dana. Rano se opire kako verskoj, tako i rasnoj isključivosti, ostajući obeležen iskustvom protestantskog individualizma i položaja radništva industrijalizovanog severa. Traumatično odrastanje pod segregacijom opisuje u knjizi sećanja *Crni dečak*. U međuratno doba, u Njujorku i Čikagu, nakratko je član komunističke partije. Kasnije se u Parizu druži se sa Sartrom, De Bovoar i sudeluje u profilisanju estetike „Crnaštva“ izdavačke kuće „Présence africaine“ (Afričko prisustvo). Autor je romana: *Sin rodne grude*, *Autsajder*, *Očev zakon*; knjiga priča *Čiča Tomina deca*, *Osmoro ljudi*; kao i knjiga polemičkih eseja i putopisa: *Slušaj, belče!*, *Paganska Španija*. Umire u izgnanstvu, u Francuskoj, pod nerazjašnjenim okolnostima.

Ana Ristović (1972, Beograd), diplomirala je srpsku književnost i jezik s opštom književnošću na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavila je pesničke knjige: *Snovidna voda* (1994), *Uže od peska* (1997), *Zabava za dokone kćeri* (1999), *Život na razglednici* (2003), *Oko nule* (2006) i *P. S.* (izabrane pesme, 2009). Dobitnica je „Brankove nagrade“, nagrade „Branko Miljković“, nagrade sajma knjiga u Igalu, kao i nemačke nagrade „Hubert Burda Preis“ za mlade evropske pesnike. Pesme su joj prevedene na brojne jezike i zastupljene u više domaćih i stranih antologija. Prevodi sa slovenačkog i engleskog jezika. Živi u Beogradu.

Dejvid Sedaris (*David Sedaris*, 1954, Binghamton, Njujork), američki pisac, humorista, komičar i radijski voditelj. Objavio je sledeće knjige eseja i proze: *Barrel Fever* (1994), *Naked* (1997), *Holidays on Ice* (1997), *Me Talk Pretty One Day* (2000), *Dress Your Family in Corduroy and Denim* (2004) i *When You Are Engulfed in Flames* (2008). Živi u Londonu.

Vanašri Samant (*Vanashree Samant*, Bombaj, Indija), diplomirala je matematiku i ekonomiju na Univerzitetu Harvard, a trenutno pohađa master studije iz kulturalne antropologije i etnografije na Univerzitetu u Ljubljani.

Jan Simons, profesor saradnik na studijama novih medija Univerziteta u Amsterdamu. Direktor projekta „Mobile Learning Game Kit“ (SURF, 2005); pro-

fesor saradnik novih medija na Departmanu medijskih studija; stariji član istraživačke grupe „Digitalne igre“; član odbora za Istraživanja religijskih organizacija... Pored ostalog, autor knjiga *Interfejs & sajber-spejs: Uvod u nove medije* (2002) i *Igra na talasima, igra u filmovima Larsa fon Trira* (2007).

Aron Smuts (*Aaron Smuts*), doktorirao je filozofiju na Univerzitetu Medison u Viskonsinu, gde je takođe pohađao studije filma. Od 2007. godine radi kao gostujući profesor na odeljenju za filozofiju na Templ univerzitetu. Istražuje veliki broj tema od kojih neke uključuju etiku, filozofiju umetnosti, metafiziku i opšte teorije o vrednostima, kao što su priroda zadovoljstva, ograničenje blagostanja, teorije ljubavi, metafizika smrti, teorije o humoru, privlačnost užasa i priroda estetskih vrednosti. Posebno je zainteresovan za filozofiju filma. Objavio na desetine članaka u mnogim zbornicima i časopisima kao što su "American Philosophical Quarterly", "Asian Cinema Journal", "Contemporary Aesthetics", "Kinoeye", "Film and Philosophy", "Ethical Theory and Moral Practice", "Midwest Studies in Philosophy", "Philosophy and Literature".

Borislav Stanojević (1953, Beograd), diplomirao je na Odseku za filmsku i TV produkciju Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu i na Odseku muzičke teorije i kompozicije Muzičke akademije u Bukureštu. Od 1976. bavi se gotovo svim vrstama umetničkog rada i istraživanja na radiju, filmu, televiziji. Od 1983. do 1988. bio je producent i multimedijalni autor na RTV Beograd, od 1988. filmski arhivista u Jugoslovenskoj kinoteci (za međunarodnu saradnju, nemi, avangardni, animirani film i filmsku muziku). Od 1997. upravnik je biblioteke Jugoslovenske kinoteke, programer Studija za digitalne medije „Vlada Petrić“ Muzeja jugoslovenske kinoteke. Kompozitor „primenjene“ muzike, strip-scenarista, itd. Kritičar i teoretičar multimedija.

Vladimir Stojnić (1980, Beograd), diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu. Poeziju, kratke priče i književne prikaze objavljivao je u brojnim domaćim književnim časopisima, dnevnim listovima i zbornicima. Pesme su mu prevedene na poljski i francuski jezik. Dobitnik je nagrade „Mladi Dis“ za najbolji neobjavljeni pesnički rukopis u 2008. godini. Objavio je zbirku pesama *Vreme se završilo* (2008). Prevodi poeziju sa engleskog jezika i uređuje elek-

tronski časopis za savremenu poeziju *Agon*. Živi u Zemunu.

Ajla Terzić (1979, Travnik), autorka zbirke poezije *Kako teško pišem* (2004) i romana *Lutrija* (2009). Eseje, prevode sa engleskog jezika, polemičke, novinske i druge tekstove objavljivala u različitim regionalnim publikacijama, od „Playboya“ do franjevačkog časopisa „Bosna Franciscana“. Trenutno je na postdiplomskim studijama iz književnoistorijskih nauka. Živi u Sarajevu.

Nebojša Vasović (1953, Kraljevo), pesnik i esejista. Na Filološkom fakultetu u Beogradu diplomirao na grupi Jugoslovenska književnost sa opštom. Bio je jedan od urednika „Književne reči“ (1984-88) i književni kritičar „Trećeg programa Radio Beograda“ (1980-88). Emigrira za Kanadu 1988, a potom odlazi u San Francisko gde je na New College of California magistrirao 1992. na programu Poetics sa temom „Epigrama poezija D. H. Lorensa“. Objavio je sledeće knjige pesama: *Struna/Suton* (1983), *So lično* (1986), *Brazil* (1986), *Pesme za decu i kaluđere* (1989), *Perdido* (1991), *Gong u žitu* (1991), *Muzika roba* (1992), *Talmud i ja* (1992), *Sedam čunova* (1995), *Posećene su šume* (2003) i *Ni ljubavi ni hleba* (2006). Pored poezije objavio je i esejističko-polemičke knjige: *Poezija kao izvanumište* (1983), *Protiv Kundere* (2003), *Lažni car Šćepan Kiš* (2004), kao i knjigu dnevnčkih zapisa *Dnevnik 1* (2004). Živi u Torontu.

Bojana Vujin (1981, Novi Sad), diplomirala je i magistrirala engleski jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistentkinja. Objavila je zbirku priča *Teze* (2001). Prevodi sa engleskog. Živi u Novom Sadu.

Vule Žurić (1969, Sarajevo), do sada je objavio knjige priča: *Umri muški* (1991), *Dvije godine samoće* (1995), *U krevetu sa Madonom* (1998), *Valceri i snošaji* (2001) i *Mulijin muž* (2003); romane: *Blagi dani za tim prođu* (2001), *Rinfuz* (2003), *Tigrero* (2005), *Crne ćurke i druga knjiga crnih ćurki* (2006), *Mrtve brave* (2008) i *Narodnjakova smrt* (2009). Autor je radio drama *Omča od hartije*, posvećene životu i smrti Bore Stankovića, *Čovek bez peripetija*, posvećene Milanu Rakiću, i *Ostrvo Uskoković*, posvećene Milutinu Uskokoviću. Drame su u produkciji Dramskog programa Radio Beograda emitovane na radio-talasima Javnog servisa. Žurićeve priče prevedene su na nemački, engleski, portugalski, španski, grčki,

italijanski, na kome je 2003. objavljen izbor njegovih priča pod naslovom *Strassera a mezzogiorno (Večeras u podne*, Edizioni Tagete), slovenački i poljski. Živi u Pančevu.

Ljiljana Šop (1950, Bosanska Gradiška), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Od 1976. godine bila je urednica u „Književnim novinama“, a od 1994. godine glavna i odgovorna urednica izdavačke delatnosti u „Srpskoj reči“ i urednica pojedinačnih izdanja u mnogim izdavačkim kućama širom zemlje. Od 1997. do 2000. godine bila zamenica Sekretara za kulturu i Sekretar za informisanje

Skupštine grada Beograda. Od 2004. do 2007. godine bila je državni sekretar u Ministarstvu kulture i medija Republike Srbije. Od 1974. objavljuje u književnim listovima i časopisima mahom književnu kritiku, eseje, putopise, kolumne... Autorka je šest knjiga i više od hiljadu bibliografskih jedinica u periodici. Knjige: *O naivnosti i nevinosti* (1995), *Velika šetnja* (1997), *Uspon do smrti* (1999), *Pisanje uz vetar* (2002), *Ekstaza s predumišljajem* (2003), *Oslonjeni na prazninu* (2009). Dobitnica je nagrada „Milan Bogdanović“, „Dragiša Kašiković“ i „Zlatni beočug“. Živi u Beogradu.